

Εκκλησιαστικό προσκύνημα στον κάμπο της Μεσαορίας

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Την Τετάρτη 25 Ιουνίου 2014, μικρή ομάδα προσκυνητών μαζί με τον Επίσκοπο Μεσαορίας Γρηγόριο μετέβηκαν για προσκύνημα στα ιερά χώματα του απέραντου κάμπου της Μεσαορίας. Ο καλοκαιρινός άνεμος με τα ζεστά αέρια ρεύματα αναμοχλεύουν μνήμες και νοσταλγίες στο νου και στην ψυχή. Ταυτόχρονα, η οσμή σαν πινέζα πληγώνει την καρδιά και σφίγγει το στομάχι.

Πρώτο πέρασμα η Μια Μηλιά και το Τραχώνι της Κυθρέας. Από μακριά

αγναντεύουμε τον Ενοριακό Ναό της Μιας Μηλιάς, τον Ευαγγελιστή Ιωάννη, που σήμερα χρησιμοποιείται ως τόπος λατρείας των Μουσουλμάνων. Πλησιέστερα, στα αριστερά, το βλέμμα μας αγγίζει την Παναγία Τραχωνίου Κυθρέας. Προχωρώντας διασχίζουμε το δρόμο προς Τύμπου, ενώ στα δεξιά μας προλαμβάνουμε να κοιτάξουμε την Παναγία Γαλακτοτροφούσα του Παλαίκυθρου. Βρισκόμαστε έξω από τα όρια της κοινότητας Τύμπου και φανερώνεται μπροστά μας η Αφάνεια. Προτού μπούμε στο χωρίο, στα δεξιά μας, πλησίον του δρόμου, ο παλαιός Ναός του Αγίου Αρτέμωνα. Στην μέση της παλαιάς Αφάνειας, δεξιά, συναντάμε και μεταβαίνουμε για προσκύνημα στον Άγιο Αρτέμιο με την βόρεια στοά, την βουβή καμπάνα και ανατολικά το άφωνο κοιμητήριο. Αριστερά του δρόμου ο σύγχρονος Ναός του Μεγαλομάρτυρα Δημητρίου. Ο Ναός αυτός ανοικοδομήθηκε «δια πολλού πόθου και δαπάνη των τριών αυταδέλφων μοναχών του Απ. Βαρνάβα, Οικονόμου Χαρίτωνος, Ηγουμένου Στεφάνου και Οικονόμου Βαρνάβα, εις μνήμη των γονέων αυτών Παπά Γαβριήλ και Παρασκευούς Πρεσβυτέρας. Επί Αρχιθύτου και Προέδρου Κύπρου κου κου Μακαρίου του Γ΄. Εν έτει σωτήριω, 1968».

Το προσκύνημα, μετά το κοιμητήριο της Αφάνειας, προχωρά στην Άσσια, γενέτειρα του Αγίου Σπυρίδωνος και του Μιχάλη Κάσιαλου. Ο Κάσιαλος λαϊκός ζωγράφος με ευρεία φήμη και βαθύτατα πνευματικός άνθρωπος, ανοικοδόμησε Εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνος Επισκόπου Τριμυθούντος. Ο Ναός διακρίνεται ανάμεσα στα σπίτια στα δεξιά του δρόμου, ενώ αριστερά προβάλλει ο Τίμιος Πρόδρομος, ο οποίος σήμερα χρησιμοποιείται ως τόπος λατρείας των Μουσουλμάνων. Ο Ναός του Αγίου Ιωάννου και Βαπτιστού είναι ο μεγαλύτερος ναός της κοινότητας και ταυτόχρονα μια από τις δύο ενορίες της Άσσιας. Προχωρώντας αριστερά, προτού φθάσουμε στο κοιμητηριακό Ναό της Παναγίας, αφιερωμένο στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, προσκυνούμε νοερά τον ενοριακό Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, η οποία σήμερα εξυπηρετεί ως ιδιωτική αποθήκη.

Τελικός προορισμός του καλοκαιρινού προσκυνήματος η κοινότητα Στρογυλλός Αμμοχώστου. Τόπος καταγωγής των συμπροσκυνητών μας. Κυριολεκτικά μια σταγόνα ιστορίας, παράδοσης και πολιτισμού μέσα στον απέραντο κάμπο της Μεσαορίας. Σύμφωνα με τον Αρχαιολόγο Γ. Φιλοθέου, ο Στρογυλλός είναι η γενέτειρα του Χρονογράφου Λεοντίου Μαχαιρά. Ο Ναός της Αγίας Παρασκευής που μόλις αντικρύσει ο γηγενής άνθρωπος θυμάται και νοσταλγεί αναμνήσεις ευχάριστες και δυσάρεστες που η κοινότητα βίωνε στο παρελθόν. Σήμερα τα περιστέρια και το κάθε λογής πετούμενο βρίσκουν κάτω από την στέγη και τα ανοίγματα στα κλίτη και στους τοίχους ασφαλή και ειρηνική διαμονή, ένεκα των τσακισμένων πήλινων δοχείων ηχητικής και διακόσμησης του Ναού. Το

ενθαρρυντικό είναι ότι διάφορες ρίζες δέντρων, φωλιασμένες μέσα στους τοίχους, οι οποίες πρόσφατα ομόφωνα έχουν ξεραθεί. Την ίδια στιγμή υπάρχει και το θλιβερό γεγονός της διάβρωσης των θεμελίων και της πτώσης των κλειδιών από τις καμάρες του μονόκλιτου Ναού της Αγίας Παρασκευής. «Να μας αξιώσει ο Θεός και η Χάρης της Αγίας μας, να τον προλάβουμε όρθιο τον Ναό και να τον αναστηλώσουμε!» είπαν και οι πέντε με μια φωνή.

Οι συμπροσκυνητές, μας πληροφόρησαν ότι παλαιά ιστορική μαρτυρία υποδεικνύει ότι στο μέσο του χωρίου υπήρχε αρχαία Εκκλησία αφιερωμένη στην Παναγία. Το προσκύνημα ολοκληρώθηκε με επίσκεψη στα νοτιοανατολικά του Στρογγυλλού όπου πέτρες, σταυροί και σαρκοφάγοι ως άλαλα χείλη βοούν «εδώ βρισκόμαστε ενταφιασμένοι γονείς και πρόγονοι σας». Διδαχτήκαμε ακόμη μια φορά ότι ο Χριστιανός όπου και αν βρίσκεται, όσοι και αν είναι αριθμητικά μαζί του, ακόμη, όποιες και αν είναι εξωτερικά οι συνθήκες του κόσμου τούτου, ο ίδιος ζει ελεύθερος και χαρούμενος τη ζωή και την ανάσταση που εκπηγάζουν από τον Ζωοδότη και Αναστημένο Ιησού Χριστό.

Μετά την τέλεση του Τρισάγιου «εις μνημόσυνο των εν θάδε και απανταχού της δεσποτείας Κυρίου τεθνεόντων πατέρων και αδελφών υμών» βιώσαμε ότι είμαστε Εκκλησία μαζί με όλους τους ομόπιστους αδελφούς, με αυτούς που παρήλθαν, με αυτούς που ζουν και με εκείνους που θα έρθουν στο μέλλον.

Στην επιστροφή προλάβουμε με ένα βλέμμα να δούμε και να ψηλαφίσουμε τον πανέρο Ναό της Οσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευής στην Αγκαστίνα, που και αυτή χρησιμοποιείται ως τόπος λατρείας των Μουσουλμάνων, το Μοναστήριό του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου στις αγκαλιές του Πενταδάκτυλου και στο βάθος, εκεί που ακουμπά ο ήλιος προτού «βουττήσει» στο ηλιοβασίλεμα στην μύτη του Κυπαρισσόβουνου.

Λίγο πιο ενωρίς αναστυλώσαμε τον Ζωοποιό Σταυρό, στο άλαλο νεκροταφείο του Στρογγυλλού, σύμβολο του θανάτου και της Αναστάσεως. Με σιωπηλή προσευχή υποσχεθήκαμε, ενατενίζοντας τον κάμπο της Μεσαορίας, τον Πενταδάκτυλο και μακριά τους πρόποδες του Τροόδους, ότι θα ανταμώσουμε και πάλι, όποτε και όπως θέλει η πρόνοια του Θεού.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγόριου.

Πηγή: churchofcyprus.org.cy